

А С О Н А М Е Н Т Ъ

вЪ БЪЛГАРИЯ:		
за ГОДИНА		39
за 6 мѣсеца		15
за 3 мѣсеца		8
вЪ СТРАНСТВО:		

АДРЕСЪ: в. ВОЛЯ, бул. „Дон-
дух“, № 41 — СОФИЯ.

Малин

Когда г. Малиновъ пое вла-
сты, той знаеше, че българ-
ския народъ искуше отъ не-
го миръ. Две недели следъ то-
ва, на 6 юни 1918 г., спорелъ
самитъ неговии дуии, той нѣм-
ше никаква надежда, че негив-
или не искушитъ съюзни-
ци прѣдложениа за общъ
миръ, че могатъ да се ус-
пѣшатъ съ успѣхъ. Отъ дру-
га страна той знаеше, или бѣ-
ше длъженъ да знае, че Гер-
мания скоро ще бѣде битъ,
той знаеше, че безъ 12-тъ гер-

манска дивизия. Нашата историческа войска не ще може да се удари на фронта и ще минава, както той сам изповядва, прибавяше да се сключи час по-скоро. Какаю му оставаше да прави? — Бъхто да се глуми върхотъ съ безплатни ускорения да сключи царя и съюзникъ да се съгласят на още по безплатни придобивания за миръ да се заложатъ за сключването на сепаративен миръ. Неговата работа бързо не да се обяснява съ германците и да възлага надовършане да види какъ може да уговори миръ безъ да се осъществятъ тия условия да го сключи безъ да из-

гет да му навакотно.
Чували сме от негови при-
догови, че след като в
българските постигнали отдалечен
миръш въ август, резултатът
щъде да бже сжична нагн
от Союзникоу приимне. Та
кава нежелателност не заслужа
опровержение. Разликата
между двете съображения е до
ако имаше армия и можеше
да бжещия и полезен, и ар
хен, и канитулация, сълъд по
ражение, с толково правид
щото и не при-спростъу уму ном
да е сжична, а да бжещия
и да бжещия и да бжещия
Малковия опит за сепар
тивент, нми, нмъвало да усп
Това възражение е по-сери
но, но трябва да се докаж
То не се "оказва" със нмъ
сжична сжична сжична сжич
такогет отъ Атина от
въ август 1918 г., чий т
длъси, че Съюзникоу не при

мало да сключи отдалечен мир с България. Но то се опровергава от достоверни сведения и факти.

За всичко е ясно, че г. Милинов имаше възможност да се опита да подкачи преговори за такъв мир, напр. вънко от неутралните страни и че то не стори това. Но то е бил подканван и от други

На 21 юни 1918 г. американският генерален консул в София г-н Мърфи, единственият приятел на нашето общество, който се ползува с всеобщо уважение в България,

се е намирал в Казанлък, в дома над Т. Шинков. Офицерът, който го е придружавал, неговият личен приятел подполковник Емануил Николов, отишъл там каменен на вечерта Той го съобщил, че говори с София по телефона и че новият кабинет е съставен от г. Малинов, с демократи и двама радикали. Г. Мърфи каза:

— Слава Богу, България е спасена, че може да сключи сепаративен мир. Радослав

[illegible]

Г-н Николай отишъл от гави при своя бивши началник и зап. генерал Николай Иванов, сроднин на г. Малинов, и когато го изправил, разговарял с него си с Миря. Излязла от кабинета, отишла при градската градина, севалила на една пейка и там продължила обмислянето си за съдебното апарат. В заключение генерал Иванов обобщил, дично да говори на

Миллинов, застина му гонимото лице на другия ден, но Г. Миллинов отказва да направи подобно предложение. На силите съставени на свои събеседници, най-после завилиха: „Въпреки случай моите бавно заедно съ Австрия, за да бъдат запазени от към Германия, и сами — не“.

Подполковник „Николов“ не знаел нищо за това отговор заедно само заминал за Пловдив. Той се върнал в София, пак по работа, през август, заминал на 23. Отишел при генерала да пита какво е направил, но не можал да го види, защото Илиян бил вече боледен.

Разтревожен г-н. Николов намира сякаш дън съгражданина Стефан Косулов, на когото се отпирл. Двамата нахлули да говорят на съгражданина си г-н. Костурков, министър на просвещения. Но г-н. Косулов дава мъниве да се допълнят по напълно по негония приятел г-н М. Маджаров, със военен министър, който бил на същото мъниве. Г-н.

— Работата е опасна, могат да ви дават на зомея, следва да си разуче. На ваше място поемех се маса, по мое дълбоко убеждение, за спасението на България, аз бих говорил на г. Костуркова. Сякото съвкупно, което е в България, е в България. Консулствата телефонирал на г. Костуркова да го пита кога може да го приеме заедно с г. подполковник Николаев по важна работна Министърът ги прие, сякото след на 10 и половина часа сутринта, изслушав ги и ни каза.

— Пазете се да не говорите пред всякого, защото можете да си дават на зомея, следва да си разуче. На ваше място поемех се маса, по мое дълбоко убеждение, за спасението на България, аз бих говорил на г. Костуркова. Сякото съвкупно, което е в България, е в България. Консулствата телефонирал на г. Костуркова да го пита кога може да го приеме заедно с г. подполковник Николаев по важна работна Министърът ги прие, сякото след на 10 и половина часа сутринта, изслушав ги и ни каза.

днес на г-н. Малиновски, който е г-н. Кустурков, получава отговорите. Сякош отрицателен отговор г-н. Малиновски бърше дъх на г-н. Денев на 3 август, когато го е посетил и убядавал да прибере от отвлечен мир.

Скъпа съобщенията на г-н. генерал Иванов и министър Кустурков, г. Малиновски получава от г-н. Ев. Гешов и Димитър Мисhev. Даватка са били в Женева, търпяват по работи на Червеня Кръст, а г-н. Мисhev за пропаганда е ползвал на българските кауза. Даватка са възрастни, недоволни

за всякакви мисли за авантюризма, за единствено такъв г. Мишев е демократ и близък приятел на г. Малинов. Разтревожени за съдбата на България, никойлик неята гибел и нейното спасение, ти писали въ София да да съобщат на шефа на кабинета извънредно важните съвещания, които си узнали. Писмото на г. Гешов, което е г. Яблански на г. Личева, а писмото на г. Мишева е четено по открито на г. Малинова и на г. Д-р Ореховиц. Въз тя писма се разплага следното:

Г-н Гешов се среща с един американец по работите на Червената Кръст; г. Гешов

наказывать гинать, толкова по-моему ослабела интересъ на Америка къ намъ нашею отечество. Садбата на Турция е отишла, та же буде униожена. Германцитъ съ бити оное-мателно и не е възможно да се съвмезае, споредъ мнѣніе-то не само на съвѣщенскитъ видни личности, съ които гово-рихъ, но споредъ мнѣніе и на г. Гешовъ и Мишевъ. Отъ виденъ английчанинъ и отъ старши американски консулъ въ Женева билъ казано на г. Гешова и на г. Цокова, че не е

но като атинското из-
вестие, какво Съглаше-
нието не приемало да сключи
сепаративен мир със Бълга-
рия. Напротив, България мо-
же още да сключи открито
миръ, но трябва да даде, всъ-
щност, по-голям часъ с жерт-
ви. Тезишоу казала на г. Ми-
шев, че би нежелала да хвър-
ли във София и да разнесе
всичко на г. Малинов. Той на-
стоятелно поие г. Мишев да
застане незабавно.

Той двама българи, които ни-
когато не може да се бави въ-
леко, казали, че няма да дават
още съветъ на г. Малинов и
и които намърят единичното
спасение на България въ сепар-
ативен мир. Тя доставявала
на г. Малинов сведения, щито-
ти то молят да бърза да спа-
сва отечеството.

А г. Мадиев изглежда не съществуваша опасност от германи и романи, а не вижда пропагандата, която със безкрайно далейшиното си, съ безсилие о си и съ неживотното си възмездуродната политика тласка България.

Днес седнал да не се измива, че блокът не му бил наложил separatивен мир, че не предизвикал министерска криза, по тоя въпрос Върно е, че цлият блок не е настоявал за частичен мир, но има партии от него, които сж прдлагали на г. Мадиева да пробие до това сръвство, и той отказал. Истина е, че радикалите не сж

поставил въпроса въ министерския съветъ. Но такъвъ въпрос не се разисква прѣдъ германския като г. Даниелъ. И после, хората имать право да искатъ отъ г. Малиновъ да разбѣра външната политика повече отъ г. Костуркова.

Но истинна ли е, че въ министерския съветъ не е билъ повдигнатъ въпросътъ за сепаративния миръ?

Ние твърдимъ съ най-голяма положителностъ, че единъ министръ на външните дѣла е приложавалъ чл. 23 отъ конституцията и твърдилъ, че само такъ е спасението. Този министръ не е нито дипломатъ г. Малиновъ, нито съгласенъ с. Мушановъ.

...и нежелательности, которую
...и никакая политика, а
...и беззастенчиво и без-
...исленно декларировать, что
...то из такой случай не може-
...а излить муть. Несколько дней
...и катастрофа той той обще-
...и. Придя неговить очи г.
...и, все разрешеда на прави-
...и за Моравско, за да при-
...и общинить за рабство на
...и демократи и за да лавде залог
...и за вярност на сюзю. Въ то-
...и прине генералъ Савою, воен-
...и министръ, който иде отъ
...и фронта, който знае силити ни,

жестокое, да само сепаратинията
ирише ни спаси. Въ това
време бившият аютлант на
марш Фердинанд, натоварен
с него да следи да не би г.
Малинов да склучи сепарати-

През жпление

Въ действителност ни жеехте де
монстрира ни нежност на едно пр
ставление. Подъ покекциана си
еже си свикнали да разбираме очика
та нисери на партияното шарпа
нство. Нима партия на България
което да е еспонсаторила се
направното доверие и да е отпор
на на свая, стжала себе си, когото
демонстрирала. Народноиз
ска са коварни, по нрав си ви
ндателни, по идеи си реакционери,
кал никога не си били тъй лице

прини, както демократичът. Народната направила сума пакости на царя; аз създадох лична **режия**; те въведоха системата на **Авраамовията** **гашефия**, при която **те** въпрестанали са били поносими и по-последователни на себе си. Народ си знаеше, знае и днес, че ще доведе народничеството на власт, добро не го чака. Той им познава и хостити. И ако през 912 г. поваряване, че се освободят Македонци и ще хвърлят по тях начинат единични товари от гърба им, то бихме, не аяцото не ги знаеме какви стоки са и на какво си способни, аз защото мислехте, че ще бъдат умно разковеност. И тъй, че **людете** и **глухавите** **ника-**

«Ну, умите, може да ги рече: «Наредниот докарка првата наша катастрофа, но ние на това нито не се чудиме, а само съжаляваме, че сме погръзнали, навело от бездарниш мирно ишло и сяко да майбе».

За радославистъ пък наро да винаги се нивиле ласкаво нийние. Тя си бѣха разбоищия, обирания отъ копь и ланца, и тѣхвиза си оставана. На властъ тѣ са столѣния вивати не по народно желане, а по благословието нацѣри Фердинанда. Радославистъ тѣ бѣха гроби, некултурни, тѣлѣ, способни на сѣва гавастъ, палили отъ прѣстѣлнѣи нѣпѣсти, но ноев народа ги знаеще: — тѣ не го врѣзѣа, нито и

ми министрия криза, че не
говорили в министерския
съвет.
Сепаративен мир? Искане
рода Сепаративен мир? Искане
фронта. За сепаративен
мир съговорили на г. Мали-
ва министрия негови пристели,
за офицери, делегати. от
посла. войници сепаративни
кашли съ му и г. Гершоу и
кашли. Цела България ака-
за сепаративен мир, и тя
коже проминаха и в мини-
стерския съвет.
Но г. Малинов не ще да се

луша и тоя гласъ, зашто
защо волята на царъ Фердинандъ.

Мену, на царъ Фердинандъ,
Малиновъ не юзеишъ.

П. Каревъ.

и наказание

...ако народничитъ създаваха люта
режиса, либералитъ пъкъ
не криеа здраво на пътешитъ си,
а рискъ да бядатъ пилоти отъ
точно бозу у насъ и да влянатъ
позора славъ, които, обаче,
съсбуждаше сича изгнани
либералитъ. Либералитъ, поапо-
логичитъ отъ отлъчничитъ на
запаси генерали, на често си запис-
валъ полковникъ Добри Петковъ,
жр починала за втората ни ма-
кистрофа. Неслушалки изоме, ве-

и царь Фердинанд, на което
хубавка като върше песна, не по-
итайки маршова, не мо-
жейки да разбере голямата за-
дълженост на събитията, защото
си по природа глуми и про-
ти, т. х. хвърна България да ре-
зултат на германците и да загуби
да десетки години своето жиз-
неност. Ала нима една въз-
можност да се избягне так ка-
растер и да се избегнат стра-
дания глът, даже когато бихме
карага на пропастта. Разволна-
веният, по силата на обстоя-
телствата, нипушната явността, за-
да чакат своето напаване. На-
й-голямо място доведе демократи-
ти, слаба поддръжка от радика-
лите. Народът си отиде; вой-

жата се освободи от езич. мовар, защото демократът заявил тържествено (*макар да знаех, че Фердинанд си има своя план и него ще принаго*). Не достига да спасяват Българин външо на нова полит., нова ориентировка и понеже още от по-рано си държа гърлото, че нашето място е при Овдешенето, саки беше изключено искрено да върва и да се надява, че тй ще направят тържествено ирватаре, но че не освободят нощта на германските лжници. А какво изаде? Сега ни направят, че имали желание нощно да направят, но се структуриал от Мавенева. А натиона Мавенева за един страхлив

агант на народно-либералната партия

ГОЛЫМИ ОБЪЯВЛЕНИЯ:

За □ с. м.	1
За годеж. и вѣнч.	25
Скръбни вѣсти.	30
Панихиды и благодар.	20

МАЛКИ ОБЯВЛЕНИЯ:

25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 1040 1041 1042 1043 1044 1045 1046 1047 1048 1049 1050 1051 1052 1053

Прѣстѣпление и наказаніе

Въ политическия ни живот демократията извъншния не едно прилагане. Подъ такова дума ние сме схващали да разбираме сначла ниемъ на партийното самоуправство. Нима партия въ България, която да е есплоатирила съ народното доверие и да е опровергала на своя служба себе си, колкото демократическата. Народничитъ са коварни; по нравъ си индиферентни; по идеи си реакционери, чакъ нимаго не си били тъй пие-

прини, както демократичът. Народната направила сума пакости на царя; аз създадох лична **режия**; те въведоха системата на **Авраамовия** **гашеши**, при която **те** въпрямително си бяха покорили и по-последователно на себе си. Народ си знаеше, знае и днес, че ще доведе народничеството на власт, добро не го чака. Той ми познава и хостите. И ако през 912 г. поваряване, че се освободят Македонци и ще хвърлят по тях начинат единично, тогава това е гърба ми, то бихме, не защото не ги знаехме, някои стоици са и на какво си способни, аз защото мислехте, че ще бъдат умно разковените. И тъй, че думите и глумите никак

«Ну, умите, може да ги рече: «Наредниот!» докарка првата наша катастрофа, но ние на това нито не се чудиме, а само сажелваме, че сме погрешали, навко от бездарни може нѣщо влико и сяко да наѣше.

За радославистѣ пъкъ наро да винаги се нѣмаше ласкаво нѣние. Тѣ си бѣха разбойници, обирани отъ коѣ и властѣ, и тѣмъ си останали. На властѣ тѣ са сто- яли винаги не по народно желѣ- ние, а по благословието на цѣря Фердинанда. Радославистѣ тѣ бѣха грѣбни, некул- турни, тѣмъ способни на сѣва- гаостѣ, палили отъ пристѣпни ки- нѣти, но ноемъ народа ги знае- че: — тѣ не го врѣла, нито и

но народничествът създаваха лични режими, либералът пък не криеха адрено на плещите си, а рисуват да бъдат плоти от чучко буюдо у нас и да влязат в да позорна слава, нонто, обаче, ги осигуряваше сички материални блага. Либералът, подполковникът от отщипваният на записи генерал, на чело си запосади полковникът Добри Петков. И причината за втората ни катастрофа. Неслушаният чухото, ос-

и царь Фердинанд, на което
хубавка като върше песна, не по-
итайки маршова, не мо-
жейки да разбере голямата за-
вистеност на събитията, защото
си по природа глупав и про-
ти, тя хвърля България да ре-
зулза на германците и да загуби
да десетки години своето жите-
ееспособност. Ала нима една въ-
зможност да се избягне так ка-
тострофа и да се избегнат стра-
дания глуп, даже когато бихме
да прага на пропастта. Развесели-
тост, по силата на обстоятел-
ствата, нипушната явността, за-
да чакат своето наказание. На-
й-голямо място доведе демократи-
те, слаба поддръжка от радика-
лит. Народ си отидна; вой-

жата се освободи от езич. мовар, защото демократът *заявила* тържествено (*макар да беше, че Фердинанд „си явил своя план и него ще принаго“*). Не достига да спасяват Българин въ нмето на нова политик, нова ориентировка и понеже още от по-рано си държаха гърлото, че нашето място е при Океаномето, сакн беше изключено искрено да върва и да се надява, че тй ще направят тържествено ирватаре, но ще ги освободят от нощта на германските лажници. А какво издас? Сега ни направят, че имали желание нощно ишо да направят, но се структурира от Мавенева. А натиона Мавенева за един страхлив